

Bohorodičky P. Márie - Nový rok 2024

AI Dnes zaznievajú milióny novoročných želaní po celom svete. Pre veriacich v Krista môžeme toto želanie nazvať inými slovami. Ako?

KE Tak, ako je to v dnešnom Božom slove zo 4. kapitoly knihy Mojžišovej: "Takto budete požehnávať izraelských synov; poviete im: Nech ťa žehná Pán a nech ťa ochraňuje! Nech Pán rozžiari svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý! Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a nech ti daruje pokoj! Takto budú vzývať moje meno nad izraelskými synmi a ja ich požehnám."

DI Boh dal ľuďom a svetu požehnanie hneď na začiatku stvorenia. Požehnanie je vždy verejným vyznaním Božej moci a poďakovaním za jeho štedrosť. Práve táto skutočnosť existujúca už v Starom zákone viedla neskôr aj k uprednostňovaniu výrazu benedictio (od lat. benedicere, dobrorečiť) pred výrazom significatio (od lat. signare, označovať), ktorým sa označujú poväčšine len požehnané veci a osoby. Práve benedictio obsahuje dôraz na chválu a veľbu a orientuje nás na Darcu požehnaní. Dva pohyby, čiže dynamika požehnaní, t. j. milosť, ktorá zostupuje, a poďakovanie, ktoré vystupuje, sú zjednotené v Ježišovi Kristovi ako v hlave. Niet nič vyššie nad toto požehnanie.

Pri každej svätej omši si toto požehnanie pripomína v mene veriacich kňaz v tichej modlitbe, keď Bohu Otcovi predstavuje dary. Modlí sa takto: „Požehnaný si, Pane, Bože všetkého stvorenia, pretože sme z tvojej štedrosti prijali tento chlieb. Obetujeme ti ho ako plod zeme a práce ľudských rúk, aby sa nám stal chlebom života. Požehnaný si, Pane, Bože všetkého stvorenia, pretože sme z tvojej štedrosti prijali toto víno. Obetujeme ti ho ako plod viniča a práce ľudských rúk, aby sa nám stalo duchovným nápojom.

Prvotný hriech zmenil požehnanie na prekliatie. Boh nás však nechcel nechať v kliatbe, preto výnimočne požehnal jednu ženu, Pannu Máriu, aby sme aj skrze ňu mali Božie požehnanie. Keď sa modlíme Zdravas, tak hovoríme: „Požehnaná si medzi ženami.“

PAR Aj my vo svojom živote túžime byť ako Mária. Nechceme kliatbu hriechu, ale Božie požehnanie. Tu však zabúdame, že Boh požehnáva človeka, ak človek robí to, čoho je schopný. Milosť buduje na prirodzenosti. Pred niekoľkými dňami väčšina z nás pristúpila k spovedi ale, len malá časť k sviatosti pokánia. Tí, čo išli len na spoveď skončili tým, že si vykonali zadosťučinenie, aby mohli ísť pár krát k svätému prijímaniu a tam to po niekoľkých dňoch, v lepšom prípade týždňoch skončilo pravdepodobne až do ďalších Vianoc. V inom prípade do Veľkej noci. Len menšina myslela vážne slová ľútosti: "Ľutujem svoje hriechy a sľubujem, že sa polepším." A tak posledným, ale veľmi dôležitým krokom po vykonaní sviatosti pokánia, je dať si predsavzatie, aby sme sa polepšili, zdokonaľovali, posväcovali. A tu

by sme sa mohli trochu zastaviť. Pýtajme sa, aké vlastnosti by malo mať naše predsavzatie po sviatosti zmierenia? Úplne rovnaké ako novoročné predsavzatie. Pozrime sa na vlastnosti dobrého predsavzatia, aby sa stalo pre veriaceho človeka skutočným požehnaním.

1, Aby bolo účinné, malo by byť predovšetkým čo najkonkrétnejšie, nie všeobecné. Nepomáha robiť si predsavzatia: Chcem sa zlepšiť. Musíme byť konkrétny v tom, čo a ako. Napríklad: „ráno venujem 3 minúty Bohu.“

2, Malo by byť tiež konštruktívne, budujúce. Nie to, čo nebudeme robiť, ale čo robiť budeme. Venovať 3 minúty každé ráno Bohu začne budovať vzťah s Bohom.

3, Treba si dať si len jedno predsavzatie na mesiac, aby sme ho mohli dobre dodržať. Pri večernej modlitbe si ho skontrolujeme v spytovaní svedomia. Tomu, kto si dá viac ako jedno predsavzatie, čoskoro dôjde elán a chuť a často prestane.

4, Nech je naše predsavzatie splniteľné, uskutočniteľné a merateľné.

5, Urobme si rozumné predsavzatie. Musíme ho jasne formulovať a zdôvodniť, prečo to chceme praktizovať a prečo to stojí za námahu. Ranná modlitba upevňuje vzťah s Bohom, teda našu vieru.

6, Nehrajme sa na mučeníkov, keď pôjde do tuhého. Odvahu. Nevzdávajme sa. Ježiš nás povzbudzuje: „Kto chce ísť za mnou, nech denne zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“

7, Na predsavzatí je treba pracovať aspoň 4 týždne, aby sa nám stalo naším druhým „JA“.

MY Peter Ludwig napísal knihu *Koniec prokrastinácie* s podtitulom *Ako prestať odkladať a začať žiť naplno*. Z dlhoročného pozorovania zistil, že na predsavzatí treba pracovať systematicky aspoň 28 dní, aby prinieslo svoje ovocie. Jeho zistenie korešponduje s kresťanskou praxou mesačnej sviatosti pokánia. Ak na sebe mesiac čo mesiac pracujeme, postupne sa z nás stávajú svätejší ľudia. Niekedy s nadhľadom konštatujem, že mnoho kresťanov má veľkú úctu k svätej „Prokrastinácii“, teda jednoducho lenivosti. Ľudová múdrosť hovorí, že kde je vôľa, tam je cesta. Praktizovanie predsavzatí je vlastne cvičením sa v pevnosti vôle, ktorá bola prvotným a každým ďalším hriechom oslabovaná.

ADE Tak ako Mária bola požehnaná a pridala ruku k Božiemu dielu, aj my môžeme nasledovať jej príklad. Ak urobíme svoj diel práce, Boh Otecko určite pridá požehnanie, ktoré nám pomôže na ceste posväcovania sa. Nech tie dnešné prania a predsavzatia nevyjdú nazmar, ale prinesú hojnú úrodu. Amen.